

الحديث السابع والعشرون

روى عبد الله بن عمر رضي الله عنهما قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم **أَوَّلُ مَا أُفْرَضَ** الله سبحانه وتعالى الصلوة الخمس **وَأَوَّلُ مَا يُرْفَعُ** من أعمالهم الصلوة الخمس **وَأَوَّلُ مَا يُسْأَلُونَ** عنه الصلوة الخمس **فَمَنْ كَانَ** ضييع شيئا منها يقول الله عز وجل **انْظُرْ** واهل بيته **يُحَدِّثُونَ** نافلة من صلواته **تَمُوتُونَ** بها ما نقص من الفريضة **فَإِنْ** وجد له شيء **وَضِعَ** في ميزانه **وقيل** دخل الجنة **مُتَمَرِّدًا**

والله في المنظرين خداوندی فرماید

سبحانه وتعالى مردانی اند که دوست دارند طهارت ساختن و هر که خداوندی دوست

دارم طهارت کنند کاتب حکایت

دقائق **خواجه ابو علی** قدس الله روحه **میریدان** ^{سینه} ^{میریدان} ^{میریدان}

سه جزو وصیت کرد که **وجون** در نزع **افقار** ^{الله} ^{تسلی} ^{اندر} ^{نخواند} و گفت ز **نهار** ^{وارد روزی} که آن وصیت **مرا** نگاه **دارید** و هیچ **فراش** ^{حفظ} ^{بود} ^{مکنید} و آن وصیت **اینست** یکی غسل روز **جمعه** و هر شب **بر وضو** خفتن و یاد **داستن** خداوند را در هر **حوال** ^{حفظ} ^{بصورت احوال}